

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΑΓΚΟΣ

Κυβέρνηση σε τρεις βάρκες...

Πώς γίνεται τα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού να μην πιάνουν τον στόχο στο επάμνηνο, αλλά το ίδιο διάστημα το πρωτογενές πλεόνασμα να υπερβαίνει τον στόχο και η κυβέρνηση να αισθάνεται ικανοποιημένη, αναρωτιέται ο μέσος πολίτης, ξύνοντας με απορία το κεφάλι του. Και όμως, τα πράγματα είναι απλά, ιδιαίτερα όταν η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να αποφύγει τον φοβερό και τρομερό «κόφτη», ασκώντας ταυτόχρονα την προπαγάνδα της. Αφού οι στόχοι τίθενται εκ προοιμίου και τα έσοδα υστερούν αντικειμενικά να πιάσουν τον δικό τους, οι δαπάνες περικόπτονται αναγκαστικά και συνεχώς -το κράτος φτάνει δηλαδή σε στάση πληρωμών ουσιαστικά-, προκειμένου να εξασφαλιστεί η πολυπόθητη υπέρβαση στο πρωτογενές πλεόνα-

σμα. Που σημαίνει στην πραγματικότητα ότι είτε οι φορολογούμενοι δεν μπορούν να ανταποκριθούν είτε η αγορά είναι ουσιαστικά «στεγνή» είτε η φοροδιαφυγή θριαμβεύει ή όλα μαζί. Οπότε έρχεται το κράτος με τη σειρά του να σταματήσει τις πληρωμές σε προμηθευτές και δικαιούχους (γι' αυτό στη Θεσσαλονίκη σταματούν τα λεωφορεία), επιβάλλοντας άκρα του τάφου... κίνηση στην οικονομία. Προς δόξα του πρωτογενούς πλεονάσματος! Κάπως έτσι λειτουργεί σήμερα η οικονομία και ευτυχώς που υπάρχει ο τουρισμός. Μπορεί τα έσοδα να μην αντιστοιχούν στις αφίξεις για πολλούς και διάφορους λόγους, κυρίως όμως εξαιτίας της εκτεταμένης φοροδιαφυγής, αλλά είναι αλήθεια ότι η άνοδος του τουρισμού εί-

ναι αξιοσημείωτη. Λιγότερο βέβαια χάρης στις δικές μας προσπάθειες, αφού η χώρα ακόμη δεν έχει καταφέρει να λειτουργεί συλλογικά ως τουριστικός προορισμός με συντονισμό κράτους, υπηρεσιών και κοινωνίας, και πολύ περισσότερο χάρης στη χαώδη κατάσταση που επικρατεί στο άμεσο περιβάλλον μας, της νοτιοανατολικής λεκάνης της Μεσογείου. Η αλήθεια είναι ότι δεν ξέρουμε αν και για πόσο αυτή η κατάσταση θα συνεχιστεί στα περίξ και τουλάχιστον ως ευχόμαστε να παραμείνει η χώρα νησίδα ηρεμίας στην περιοχή, αν και αυτό δεν εξαρτάται αποκλειστικά από εμάς. Το ερώτημα λοιπόν που παραμένει είναι πού θα βρεθεί το απαραίτητο χρήμα για να κινηθεί η αγορά, να πάρει μπρος η οικονομία, να ξεκινήσει η ανάπτυξη και να πέσει η

ανεργία; Η απάντηση φυσικά είναι από τις ιδιωτικές επενδύσεις, κάτι που πλέον παραδέχεται και ευαγγελίζεται ο ίδιος ο πρωθυπουργός. Πώς όμως θα έλθουν οι ιδιωτικές επενδύσεις όταν ο ΣΥΡΙΖΑ ως κόμμα τις απεχθάνεται και πολλοί βασικοί υπουργοί κάνουν ό,τι μπορούν για να αποθαρρύνουν επενδυτές, με τον Αλ. Τσίπρα να μη βλέπει, να μην ακούει, να μη μιλάει, όταν εκδηλώνονται οι παλινωδίες τους; Απάντηση δεν υπάρχει, καθώς η κυβέρνηση επιμένει να πατάει σε... τρεις βάρκες: Της αναγκαστικής απομάκρυνσης από τις αυταπάτες, της επιμονής στη διατήρηση του «αριστερού» έως «αριστερίστικου», «α λα γκρέκα», προφίλ της και της προσπάθειας να εγκαθιδρύσει το δικό της καθεστώς. Ετσι όμως προκοπή δεν υπάρχει!

ΑΥΓΗ

Ηθική ευθύνη και αποκατάσταση

Ήταν Μάρτιος του 2015 όταν ο Αλέξης Τσίπρας έγινε δεκτός με στρατιωτικές τιμές από την καγκελάρια Άνγκελα Μέρκελ στο Βερολίνο. Κι έθιξε -πρώτη φορά επισήμως- το θέμα των πολεμικών επανορθώσεων για τις θηριωδίες του Τρίτου Ράιχ στην Ελλάδα. Ένα θέμα "αγκάθι" στις ελληνογερμανικές σχέσεις από τη επομένη της γερμανικής ενοποίησης, το οποίο όμως καμία ελληνική κυβέρνηση δεν το άγγιζε επισήμως. Και καμία γερμανική κυβέρνηση δεν ήθελε να το ακούσει, όπως παραδέχτηκε και ο Βόλφγκανγκ Σούλτχαϊς, πρέσβης της Γερμανίας στην Αθήνα την περίοδο 2005-2010.

Λίγο μετά την επίσκεψη του Γερμανού προέδρου Γιόαχιμ Γκάουκ τον Μάρτιο του 2014 στην Ελλάδα, οπότε ζήτησε συγγνώμη για τις ναζιστικές θηριωδίες από τους μαρτυρικούς Λιγκιάδες της Ηπείρου, ο Σούλτχαϊς έδωσε συνέντευξη στον Μάρκο Μπάουερ για την ειδική έκδοση "Ενάντια στη λήθη. Για τη δημοκρατία", όπου έλεγε:

"Αυτό που θύμωνε τους Έλληνες στην εποχή μου (σ.σ.: όταν υπηρετούσε στην Αθήνα) περισσότερο κι από την απουσία αποζημιώσεων ήταν η απόλυτη απροθυμία της γερμανικής πλευράς να ασχοληθεί με το θέμα, πόσο μάλλον να ζητήσει συγγνώμη. Κανείς δεν μπορεί να πει ότι επιδείξαμε ιδιαίτερη ευ-

αισθησία. Όπως και σε άλλες περιπτώσεις για πολύ καιρό δεν ζητούσαμε συγγνώμη, ώστε να μην ενθαρρύνουμε διεκδικήσεις αποζημιώσεων. Αυτό ήταν λάθος, κι αυτή η φάση έχει περάσει. Ο καθείς γνωρίζει ποιος έχει άδικο. Την ηθική ευθύνη την αναλαμβάνουμε, με τις οικονομικές επιπτώσεις της είναι πιο δύσκολα τα πράγματα. Το λέω με θλίψη, αλλά και κατανοώντας την επιφυλακτικότητα, εξαιτίας του προβληματισμού που συνδέεται με το ζήτημα..."

Έχει αλλάξει τίποτε για τη γερμανική κυβέρνηση από τότε; Η απάντηση είναι όχι, αν και υπάρχουν όλο και περισσότεροι Γερμανοί διανοούμενοι, νομικοί και ακτιβιστές που θεωρούν ότι η συγγνώμη δεν είναι αρκετή. Όπως δεν τη θεωρούν αρκετή η ελληνική Βουλή και η ελληνική κυβέρνηση. Γι' αυτό χθες ο Τσίπρας από το Κομμένο υπογράμμισε πως "η Ελληνική Δημοκρατία θα πράξει ό,τι απαιτείται σε διπλωματικό πρωτίστως και αν χρειαστεί και σε νομικό επίπεδο, προκειμένου να εκπληρωθεί αυτό το ιστορικό χρέος".

Όποιος αναλαμβάνει την ηθική ευθύνη θα πρέπει να κάνει και το επόμενο βήμα.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ Κυριακή Μπεϊόγλου

Τα σερμπέτια του σουλτάνου

Το καλό σερμπέτι απαιτεί κόκκινα τριαντάφυλλα. Κατακόκκινα σαν αίμα ροδοπέταλα, λένε οι μυστικές συνταγές. Κονιορτοποιημένα στο γουδί μέχρι να εξαφανιστεί το ίχνος τους και να μείνει μόνο το άρωμά τους. Επειτα χρειάζεται ζάχαρη για να γλυκάνει, λίγες σταγόνες λεμονιού για να δέσει και νερό για να ισορροπήσει η γεύση.

Οι γιατροί της οθωμανικής αυτοκρατορίας έφτιαχναν ειδικά σερμπέτια για τους εκάστοτε σουλτάνους. Τα περίφημα «πατισιάχμαντζούν». Καλά καταλάβατε, τα μαντζούνια του πολυχρονεμένου. Σερμπέτια από ειδικά φυτά και λουλούδια που ενίσχυαν τον «ανδρισμό» αλλά και τη φυσική κατάσταση του ηγέτη τους. Τα σερμπέτια είναι από τα πιο δημοφιλή ποτά στην Τουρκία. Πίνονται παγωμένα και οι πλανόδιοι πωλητές τα πουλούν παντού, ειδικά στην Πόλη αυτή την εποχή.

Από καλό σερμπέτι φαίνεται να γνωρίζει και ο Τούρκος πρόεδρος αφού δεν περιέχουν αλκοόλ, «τη μητέρα όλων των κακών» όπως δηλώνει. Σε αντίθεση με το «υποτιθέμενο» είδωλό του, τον Κεμάλ Ατατούρκ που πέθανε από κίρρωση του ήπατος εξαιτίας της αδυναμίας του στη ρακή.

Πρώτα πρώτα, ο Ερντογάν ξεκαθάρισε το τοπίο. Οι σαρωτικές εκκαθαρίσεις που πραγματοποίησε μετά το πραξικόπημα έκαναν παγκοσμίως γνωστό πως ούτε διαμαρτυρόμενο κουνούπι δεν θα ενοχλήσει τα προεδρικά αυτιά του.

Από εκεί και μετά άρχισε να φτιάχνει σερμπέτια για να κεράσει τον λαό. «Τι θέλει ο λαός;», βροντοφώναξε φορώντας μαύρα γυαλιά πλίου, «θανατική ποινή; Θα την έχει!».

Εκτός από πολιτικά σερμπέτια, στη συγκέντρωση της 7ης Αυγούστου, κέρασε από ό,τι υπολογίζεται 2,5 εκατομμύρια τουρκικές σημαίες και 3 εκατομμύρια μπουκάλια νερό. Ενώ όλα τα μέσα μεταφοράς, μετρό, λεωφορεία και φέρι μπόουτ, ήταν δωρεάν για να ενθαρρύνουν την προσέλευση.

Ισως βέβαια αυτήν την εποχή να κάνει μια εξαίρεση κι εκτός από μη αλκοολούχα ποτά, αρχίσει να πίνει και βότκα με τον Βλαντιμίρ, όπως αποκαλεί δημόσια πια τον Ρώσο πρόεδρο. Αντιθέτως η γερμανική μπίρα και η γαλλική σαμπάνια φαίνεται να τον πειράζουν στο στομάχι. Το θέμα που μας απασχολεί είναι πώς θα τα πάει με το ούζο... Αραγε ξέρει το ελληνικό τραγουδάκι που λέει: «Ούζο όταν πεις γίνεσαι ευθύς, βασιλιάς δικτάτορας, θεός και κοσμοκράτορας...»;